

er sikkerhed for, at sådanne oplysninger vil ligge på de pågældendes personalesager.

Dertil kommer, at oplysninger om enkelte embedsmænds nærmere tilhørsforhold til politiske partier på grund af reglerne om tavshedspligt under alle omstændigheder ikke ville kunne videregives til Folketinget i den foreliggende sammenhæng.

På denne baggrund har Statsministeriet ikke anmodet ministerierne om at foranstalte en gennemgang af deres enkelte personalesager. For at besvare det stillede spørgsmål så godt som muligt har Statsministeriet imidlertid rettet henvendelse til de øvrige ministerier med anmodning om at modtage oplysning om, hvorvidt man i de enkelte ministerier umiddelbart er bekendt med fortilfælde af den nævnte art. Når ministeriernes svar foreligger, vil der blive udarbejdet en supplerende besvarelse.

Jeg kan for Statsministeriets vedkommende oplyse, at ministeriet ikke umiddelbart er bekendt med, at tidligere ansatte embedsmænd i ministeriet tillige har været ansat af eller udført lønnet arbejde for et politisk parti.

Spm. nr. S 1872

Til statsministeren (23/4 02) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil statsministeren kommentere de oplysninger, der har været fremme i pressen, om de særlige rådgiveres måde at arbejde på som ministres pressemedarbejdere specielt med hensyn til forsøg på at styre informationer, miskreditere andre, herunder andre embedsmænd, eller få andre embedsmænd til at tie?«

Begrundelse

Det er den senere tid fremgået af omtale i pressen, at nogle af de embedsmænd, der er ansat som særlige rådgivere, har optrådt på en meget speciel måde i forhold til, hvad man forventer af embedsmænd, jf. blandt andet i Børsens Nyhedsmagasin den 22. april, BT den 22. april, BT den 8. marts og Politiken den 3. marts 2002.

Svar (2/5 02)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil af principielle grunde afholde mig fra nærmere at kommentere konkrete sager, der involverer ansatte i andre ministerier. Helt generelt vil jeg imidlertid gerne endnu engang understrege, jfr. min besvarelse af spørgsmål S 1392, at de særlige rådgivere – ligesom det almindelige embedsværk – skal holde sig inden for gældende ret i deres bistand og rådgivning til ministeren. En særlig rådgiver er endvidere omfattet af de for det almindelige embedsværk gældende principper om sandhedspligt og faglighed. Det indebærer f.eks., at der også for en særlig rådgiver gælder den almindelige regel, at der ikke må videregives vildledende oplysninger m.v. Jeg kan i øvrigt henvise til Justitsministeriets redegørelse af 28. juni 2001 om visse spørgsmål i forbindelse med embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre, særligt pkt. 4.

For at understrege den vægt, jeg lægger på, at dette efterlevs i praksis, har jeg sendt en kopi af nærværende svar til samtlige ministre med bemærkning om vigtigheden af, at det samlede embedsværk, herunder de særlige rådgivere, optræder korrekt og i overensstemmelse med almindelige faglige og etiske normer.

Spm. nr. S 1873

Til statsministeren (23/4 02) af:

Aage Frandsen (SF):

»Vil statsministeren oplyse, i hvilket omfang ministres særlige rådgivere på linje med embedsmænd ansat på normale vilkår skal kunne deltage i forbindelse med ministres medvirken i samråd i Folketingets udvalg eller på anden lignende vis i relationer mellem minister og Folketinget?«

Begrundelse

Spørgsmålet har til formål at medvirke til afklaring af, hvad de særlige rådgiveres arbejdsfunktioner omfatter eller ikke omfatter.